

Al costat dels nostres majors

Els majors ens ho han donat tot. El que hem sigut i el que som. Han cuidat de nosaltres sempre, en les bones i en les males, sense demanar mai res a canvi. Una societat justa i solidària no pot permetre que ens oblidem d'ells.

La setmana passada, vam tindre coneixement d'una notícia que encara ara ens costa d'assimilar: funcionaris de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives havien començat a posar-se en contacte amb familiars d'usuaris de la residència Sant Llorenç, comunicant-los que el 15 de setembre havien de traure els seus pares i mares. La raó, un expedient sancionador iniciat en 2019 per una infracció –que no expliquen- comesa en 2018 i que ha conclòs amb una sanció per al tancament temporal per un any.

És a dir: per una infracció –o infraccions, segons diuen ara- comesa fa dos anys, els nostres majors han de deixar la que ha sigut fins ara sa casa. I això genera molts dubtes entre els familiars: si tan greu era la infracció, per què no han tancat la residència abans? Si tan greu és, per què només es tanca un any? I en tot cas, de veritat és este el millor moment per a fer complir la sanció? Sense entrar en el fons ni el contingut de l'expedient –que no se'ns ha traslladat ni a l'Ajuntament ni als familiars i que s'haurà de dirimir en les instàncies judicials i administratives oportunes-, la gestió de la situació sembla reflectir una falta d'humanitat i empatia amb les famílies i els usuaris que, estem segurs, no és a la voluntat del departament que dirigeix la vicepresidenta Mònica Oltra.

La Sant Llorenç no és només una residència. És la casa dels nostres majors. El lloc on viuen, on conviuen amb altres usuaris i amics, on les persones que més els volen han confiat per a què els cuiden i els atenguen de la millor manera possible. Si canviar-nos qualsevol persona de casa ja ens suposa una situació caòtica, imaginem com de traumàtic pot arribar a ser per als nostres majors que els obliguen a abandonar sa casa i l'entorn en el que se senten segurs d'un dia per a un altre. Sobretot, a més, en una situació especialment delicada com l'actual, amb una pandèmia que s'ha encebat de manera dramàtica amb els nostres majors.

Des que vaig tindre coneixement de la situació, no he parat de fer gestions, contactar amb responsables autonòmics i tractar d'evitar un tancament que, entenc, no pot produir-se en estes condicions. Ahir mateixa, vaig convocar una Junta de Portaveus i, tots units, hem decidit donar suport al manifest de les famílies en rebuig al tancament del centre el pròxim dia 15. Però també demanar a la Conselleria que faça gala de la transparència que predica i ens faça arribar tota la informació de l'expedient.

L'Ajuntament de Vila-real estem i estarem sempre al costat dels nostres majors, dels familiars i usuaris de la residència Sant Llorenç i també de la Conselleria per a tractar de buscar la millor solució possible a tot aquest desori.